

DL 7.6.02

Rada pre vysielanie a retransmisiu Nám. SNP 12, 811 01 Bratislava	
DOŠLO DŇA: 12. JÚN 2002	
ČÍSLO: 1144 1277	Učinnosť: 17.6.02 9x radvep 1x RKEC

**ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ
REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a z členov JUDr. Anežky Kellovej a JUDr. Evy Babiakovej, CSc. v právnej veci žalobcu: **Generálny prokurátor Slovenskej republiky** proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Bratislava, Nám. SNP č. 12, za účasti Rádio Nitra spol. s r.o., zastúpeného JUDr. Jánom Kotlíkom, advokátom v Nitre, ul. Štefánikova trieda č. 46, o preskúmanie rozhodnutí žalovaného č. R/37/RZL /319/2000 z 12.decembra 2000 a č. 193/2001 zo 16. októbra 2001, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu zamieta.

Žalobca je povinný zaplatiť účastníkovi Rádio Nitra s.r.o. náhradu trov konania v sume 1570 Sk, do 15 dní na účet advokáta.

Súd konanie o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. 193/2001 zo dňa 16.10.2001 zastavuje.

O d ô v o d n e n i e :

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č. R/37/RZL/319/2000 z 12.decembra 2000 podľa ust. § 52 ods. 2 písm. b/ zák. č. 308/2000 Z. z., o vysielaní a retransmisii v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len zák.) predĺžil platnosť licencie č. R/37 udelenej účastníkovi, Rádiu Nitra o osem rokov, do 11.marca 2009.

Proti tomuto rozhodnutiu podal generálny prokurátor p r o t e s t, ktorým sa domáhal jeho zrušenia s tvrdením, že je v rozpore so zákonom, keďže ide o predĺženie licencie za stavu závažných pochybností o tom, či účastník spĺňa predpoklady k riadnemu vysielaniu, lebo zo strany jeho dodávateľa Slovenských telekomunikácií a.s. došlo k odstúpeniu od zmluvy a dorúčením tohto prejavu i k zániku zmluvy o poskytovaní telekomunikačných výkonov k zabezpečeniu vysielania. Dôvodil, že objasnenie tejto otázky, ako nevyhnutnej podmienky k udeleniu licencie, je rovnako významné aj pre rozhodnutie o predĺžení platnosti

licencie a to napriek tomu, že v ust. § 52 týkajúcom sa predĺženia licencie to nie je explicitne uvedené. Bez technických podmienok nie je možné nielen začať, ale ani pokračovať vo vysielaní. Keď zákon požaduje, aby žiadateľ preukázal existenciu tohto zabezpečenia pri žiadosti o udelenie licencie, logicky táto požiadavka dopadá aj pre predĺženie licencie. S poukazom na zistenie, že účastník - Rádio Nitra s.r.o. podal žalobu o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy a teda, že v súdnom konaní sa rieši sporná otázka, žalovanému vytykal, že konanie vo veci o predĺženie licencie neprerušil.

Žalovaný správny orgán, rozhodnutím č. k. 1930/2001 zo dňa 16.10.2001 protestu prokurátora nevyhovel, v podstate s odôvodnením, že žiadateľ splnil všetky podmienky a predpoklady k predĺženiu licencie. Nebol zistený žiaden z dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 52 ods. 3 zák., ktoré umožňujú zamietnutie žiadosti o predĺženie licencie. A zamietnutie žiadosti ani prerušenie konania neodôvodňovala skutočnosť, že Slovenské telekomunikácie a.s. (ďalej len ST a.s.) odstúpili od zmluvy, a že otázka platnosti tohto odstúpenia je predmetom súdneho sporu. Uviedol, že kritéria dokladu (§ 46 ods. 2 písm. g/ zák.) o technickom zabezpečení vysielania spĺňa list z 20.11.2000, podľa ktorého obe strany, t.j. ST a.s. a žiadateľ majú vôľu uzatvoriť novú zmluvu, ďalej list ST a.s., ktorým potvrdzuje, že vysielanie je zabezpečené na základe predbežného opatrenia súdu a tiež rozhodnutia súdov, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 28 Cb 23/00-100 zo dňa 20.7.2000 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Obo 268/2000 zo dňa 28.9.2000. Dôvodil, že za tohto stavu nebolo jeho povinnosťou prerušiť konanie a vyčkať na rozhodnutie súdu o neplatnosti odstúpenia od zmluvy, keď od rozhodnutia súdu nezáviselo rozhodnutie vo veci – o predĺžení licencie.

Včas podanou žalobou sa generálny prokurátor domáhal zrušenia oboch uvedených rozhodnutí žalovaného. Prvému rozhodnutiu – o predĺžení licencie, so súčasným zopakovaním skutkových okolností a právnych názorov uvedených v proteste (ako vyššie) vytykal porušenie ust. § 46 ods. 2 písm. g/, § 52 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z. z. a ust. § 3 ods. 1, § 32 ods. 1 a § 46 správneho poriadku. Navyše len zdôraznil, že ak zákon v ust. § 49 ods. 2 písm. b/ pre konanie o udelenie licencie stanovuje, že nesplnenie náležitostí podľa § 46 ods. 1 až 3 a 5 je dôvodom na zamietnutie licencie, priečilo by sa týmto ustanoveniam vykladať ust. § 52 tak, že je možné predĺžiť platnosť licencie, ktorá medzičasom tieto náležitosti nespĺňa. Druhému rozhodnutiu vytykal spôsob vybavenia protestu nevyhovením s tým, že skutkový a právny stav veci odôvodňoval vyhovieť protestu a zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalobu proti tomuto rozhodnutiu (o nevyhovení protestu) vzal späť.

Žalovaný správny orgán a účastník konania Rádio Nitra s.r.o. zhodne navrhli žalobu prokurátora zamietnuť

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. c/ OSP) preskúmal rozhodnutie žalovaného o predĺžení licencie z dôvodov uvedených v žalobe a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že žalobe prokurátora, ktorý k jej podaniu je aktívne legitimovaný (§ 250b ods.3 OSP), nie je možné vyhovieť i keď jeho právne úvahy a z toho vyplývajúce stanoviská sú v zásade správne.

Predovšetkým treba súhlasiť s jeho názorom, že napriek tomu, že ust. § 52 zák. explicitne nevyžaduje, aby vysielateľ žiadosť o predĺženie platnosti licencie doložil dokladmi o zabezpečení vysielania, táto otázka je rovnako významnou aj pre rozhodnutie o predĺžení jej platnosti. Teda, že nesplnenie technických predpokladov môže byť aj dôvodom k nepredĺženiu platnosti licencie. V danej veci však zákonnosť napadnutého

rozhodnutia nie je podmienená nerešpektovaním tejto zásady, ale v posúdení významnosti, dôležitosti listín ako dokladov o technickom zabezpečení vysielania.

Uskutočňovanie vysielania je celkom určite závislé od určitého špecifického materiálne technického vybavenia a organizačných opatrení. Konanie o udelenie licencie pri predpokladanom väčšom počte uchádzačov má povahu výberového konania, z ktorého zásadne môže vzísť len jeden „vítaz“. Za tejto situácie by bola neúnosnou až diskriminačnou (nových žiadateľov) požiadavka, aby uchádzači (keď niekto, tak už všetci) už pri podávaní žiadosti reálne disponovali, či už ako vlastníci alebo ako nájomcovia, s určitým materiálne technickým a organizačným vybavením pre uskutočnenie vysielania, ktoré reálne bude môcť uskutočňovať len jeden z nich (alebo aj nikto) až po získaní licencie. Zákon takúto požiadavku nestavil.

Podľa ust. 46 ods. 2 písm. g/ zák. č. 308/2000 Z. z. žiadateľ k žiadosti má priložiť: doklady preukazujúce technické a organizačné **predpoklady** žiadateľa o licenciu na riadne začatie vysielania a jeho ďalšie uskutočňovanie.

Zo znenia tohto ustanovenia je zrejmé, že žiadateľ má dokladmi len osvedčiť predpoklady – svoju schopnosť zabezpečiť vysielanie. O aké konkrétne doklady má ísť, zákon nehovorí. Takto môže ísť o akýkoľvek doklad (listinu, podkladový materiál), ktorý nasvedčuje žiadateľovej schopnosti, či technickej, organizačnej možnosti uskutočňovať vysielanie v prípade úspechu, v budúcnosti, najneskôr do 360 dní po nadobudnutí právoplatnosti licencie.

Z povahy veci vyplýva, že k vysielaniu sú okrem iného potrebné aj zariadenia na prenos informácií, telekomunikačné zariadenia a energie. Keďže držba a vlastníctvo týchto sietí nie je obvyklým vybavením programových vysielateľov, ale prevádzkovateľov na základe osobitných povolení - licencií, náležitým dokladom by **mohla byť zmluva** žiadateľa uzatvorená s prevádzkovateľom týchto sietí o poskytovaní týchto služieb – výkonov, resp. zmluva o budúcej zmluve. Rigorózne však nemožno trvať na tom dôkaze, či forme osvedčenia schopnosti.

Je známou skutočnosťou, že podnikanie v tzv. sieťových službách nie je plne liberalizované, a že za súčasného stavu rozvoja aj v budúcnosti, minimálne v určitých lokalitách, bude ten ktorý prevádzkovateľ sietí nutne v monopolnom postavení. Toto postavenie prevádzkovateľov by mohlo vyústiť až do tej polohy, že od ich postoja by záviselo, kto získa licenciu, resp. či kto si ju udrží. Reálnu možnosť obstať v súťaži o pridelenie licencie by mal len ten, s ktorým by on uzatvoril zmluvu resp., ktorému by ju nevypovedal, či už platne alebo aj neplatne. Z toho vyplýva, že principiálne nemožno za osvedčenie – dôkaz považovať len uzatvorenú zmluvu o dodávke výkonov resp. zmluvu nespochybniteľnú. Toto platí zvlášť za situácie, že takýmto prevádzkovateľom, dodávateľom strategických služieb a výkonov je podľa osobitných zákonov uložená kontrakčná povinnosť (§ 42 zák. č. 195/2000 Zb., § 9 zák. č. 70/1998 Z. z.) Povahu dôkazu o technickom zabezpečení vysielania preto môžu mať aj listy, návrhy a rozhodnutia príslušných orgánov, ktoré nasvedčujú tomu, že žiadateľ vykonal úkony na zaistenie plnení, ktoré vo svojej podstate predstavujú technické zabezpečenie.

Pri tomto chápaní veci nemožno Rade vyčítať, že za náležitý dôkaz o technickom zabezpečení vysielania žiadateľom považovala mimo iného aj predbežné opatrenia súdu, na základe ktorého sú ST a.s. povinné žiadateľovi poskytovať telekomunikačné služby

v rozsahu vypovedanej zmluvy. Za tejto situácie neprichádzalo do úvahy ani prerušenie konania do rozhodnutia súdu o neplatnosti zmluvy. Tento postup by totiž znamenal vyradenie žiadateľa z možnosti vysielat' a to napriek tomu, že na základe súdneho rozhodnutia má k tomu technické prostriedky (a zrejme aj organizačné keď (?) vysielala).

Predĺženie platnosti licencie v ust. § 52 a nasl. zákona je upravené lehotami i inak tak, aby vysielateľ, ktorý má záujem na pokračovaní vysielania, toto mohol vykonávať bez prerušenia. Pri prerušení konania, by toto zrejme nebolo možné, pôvodná licencia by zanikla uplynutím času (11.3.2001).

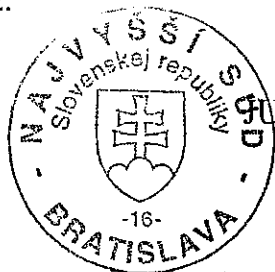
Vysielat' nemožno bez licencie a prerušenie konania o jej predĺženie nemá za následok predĺženie platnosti pôvodnej licencie. Podľa ust. § 53 písm. a/ zák. totiž licencia zaniká uplynutím času, na ktorý bola udelená. Keďže predĺžiť možno len licenciu platnú, pokračovanie v konaní aj za stavu, že by bol žiadateľ v súdom konaní úspešný, by bolo len procesom zrelým k zastaveniu .

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa ust. § 250j ods. 1 OSP žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom na späť vzatie žaloby proti rozhodnutiu Rady o nevyhovení protestu, bolo konanie podľa ust. § 250 ods. 3 OSP v tejto časti zastavené.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust.250k ods. 1 OSP a úspešnému účastníkovi preto priznal náhradu trov v sume 1570 Sk, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za dva úkony po 100 Sk a dvakrát režijný paušál po 100 Sk – podľa vyhlášky č. 240/1990 Zb. a za účasť na pojednávaní 1170 Sk (§ 6 v spojení s § 1 ods. 3 vyhl. č. 163/2002 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 30.apríla 2002.

Dr. Jozef Hargaš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: *AdA*